

Albertovští studenti píší...

(sborník prací)

20.

letní semestr 2018/2019

Milí přátelé,

sborník Albertovští studenti píší..., který pro Vás připravili zahraniční studentky a studenti češtiny studijního střediska Praha-Albertov Ústavu jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy, slaví své 20. narozeniny. Od roku 2009, kdy začal sborník vycházet, do něj přispělo více než 500 studentů z 50 zemí světa.

I v tom letošním najdeme příspěvky, které jsou dokladem obdivuhodného zvládnutí češtiny, ale umožňují nám také poznat myšlení a názory lidí, kteří se zamýšlejí nejen nad svým životem, nad svými zájmy, ale i nad problémy současného světa. Přemýšlejí o tom, jak žít v souladu s přírodou i nad tím, jak důležité je pro člověka přátelství.

Studentka Yang Pan z Číny napsala: „Přátelství je bohatství v našem celém životě. Nebojte se vzdálenosti mezi vámi a přáteli. Přestože ubíhá čas rychle, vzácné opravdové přátelství se nikdy nezmění. Když se sejdeme s přáteli po několika letech, obejmou nás kolem ramenou okamžitě a políbí na obě tváře, protože navždy v našem srdci mají své místo a nikdy daleko od našeho srdce neodejdou.“

Přeji Vám, aby Vaše přátelství z Albertova neskončila návratem do Vašich zemí, ale vydržela Vám celý život. Možná se nám tak podaří propojit svět láskou a pozitivní energií a přispějeme tak k jeho zlepšení.

S poděkováním všem učitelům i studentům, kteří se na vzniku sborníku podíleli,

Marie Poláčková
ředitelka studijního střediska

Albertovští studenti píší...

20. sborník prací, letní semestr 2018/2019

Redigovala Kamila Plísková

SEZNAM PRACÍ

TŘÍDA 2.1.1

Mao Xin „Momo“ (ČÍNA)

Můj den

Nao Umezawa (JAPONSKO)

Slavný muž

Yoshi Kawasumi (JAPONSKO)

Jak jsem jel poprvé autem

Lee Dong Min „D“ (KOREA)

Moje dovolená

TŘÍDA 2.1.3

Natalia Starenko (RUSKO)

Řípa – recept

TŘÍDA 2.1.4 L

Nataliia Suran (UKRAJINA)

Moje nejlepší kamarádka

Alexandra Ivarovskaia (RUMUNSKO)

Můj nejlepší učitel

TŘÍDA 2.1.5

Lara Hereu Macho (ŠPANĚLSKO)

Když mám volno

TŘÍDA 2.1.6

Minji Lee „Marcela“ (KOREA)

Výlet pro kamaráda

Byeong Joo Rho „Bernard“ (KOREA)

Nejlepší kamarád

Seonghyun Kim „Leo“ (KOREA)

Dopis mamince

Thi Canh Nguyen (VIETNAM)

Nejlepší kamarádka

Dopis mamince

Lu Li (ČÍNA)

Hans

Chaerin Paek „Keity“ (KOREA)

Plán na prázdniny

TŘÍDA 2.1.7

Tamara Kornileva (RUSKO)

Adela Seidlova (RUSKO)

Ideální byt

Velikonoce – dopis

TŘÍDA 2.2.2

Alena Blokhina (RUSKO)

Nicoletta Vizianello (ITÁLIE)

Kočka model domácí 01

Můj dům – můj hrad

Já a moje kamarádka

TŘÍDA 2.2.3 L

Marwan Al Akkad (SÝRIE)

Sara Aziz (IRÁK)

Člověk je vládcem a pánem přírody

Můj ideál: žít v souladu s přírodou

TŘÍDA 2.3.1

Yang Pan (ČÍNA)

Qi Zhao „Anežka“ (ČÍNA)

Song Sijia (ČÍNA)

V nouzi poznáš přítele

V nouzi poznáš přítele

Životní prostředí a lidi

TŘÍDA 2.4.1

Michal Neganov (RUSKO)

Sergei Starenko (RUSKO)

Natalya Veselova (RUSKO)

*Nesmrtelnost Milana Kundera –
recenze knihy*

Džentlmeni štěstí – povídka

Co jsi udělal? – povídka

TŘÍDA 2.1.1

TŘÍDNÍ UČITELKA: Mgr. KAMILA PLÍSKOVÁ

* * *

Mao Xin „Momo“ (ČÍNA)

Můj týden

Ve všední den vstávám v 7 hodin a potom snídám. Každý den jím vejce, někdy jím rýži a piju zelený čaj. V 8 hodin jedu metrem a tramvají do školy. Dopoledne se učím češtinu, vyučování začíná v 9 hodin, končí ve 13:25. O přestávce někdy jím ovoce. Ve 13:30 obědvám a potom musím jet do školy, pracuju jako učitelka. Učím čínštinu. Vyučování začíná ve 14:10, končí v 17:30. Někdy nakupuju večer. Nevečeřím, protože jsem moc unavená. Jím ovoce nebo jogurt a cvičím každý den. Večer vždycky píšu úkol nebo studuju. Když mám čas, čtu nebo se dívám na film na počítači. Každý pátek tancuju salsu večer nebo v noci v klubu.

O víkendu vstávám v 9 nebo v 10 hodin a potom snídám. V sobotu celé dopoledne studuju, protože mluvím česky špatně. Odpoledne uklízím nebo vařím. V neděli nepracuju, nestuduju, neuklízím, to je hezký den.

To je můj týden. Jsem moc unavená, ale veselá.

* * *

Nao Umezawa (JAPONSKO)

Slavný muž

Víte, kdo to je? Jmenuje se Antoine de Saint-Exupéry. Je z Francie. Narodil se v roce 1900. Pracoval jako pilot letadla a spisovatel.

Myslím, že nevíte, kdo to je, ale myslím, že znáte ten obraz. To je jeho kniha. Jmenuje se Malý princ. Je to velmi slavný princ. Četla jsem tu knihu poprvé ve věku deseti let. Potom když mi bylo dvacet, četla jsem tu knihu znovu. Malý princ miloval jednu růži. A líbila se mu liška – jeho přítel. Říká v knize: „Člověk vidí správně pouze srdcem. To podstatné je očím skryto.“

Je to moc dobrá kniha. Mám ráda Malého prince.

* * *

Yoshi Kawasumi (JAPONSKO)

Jak jsem jel poprvé autem

Můj otec koupil první auto v roce 1965. V roce 1965 nebylo mnoho aut v Japonsku. To byla moje práce umýt auto.

Jednoho dne jsem požádal otce, jestli můžu řídit auto. Můj otec mi říkal, že musím čekat na neděli. V neděli ráno jsme byli v parku blízko našeho domu. Protože bylo

brzy, nebyl tam nikdo. Můj otec mě učil řídit a potom jsem řídil. Na začátku to bylo těžké, ale po nějakém času jsem jel dobře. Můj otec byl spokojený.

Tak jsem odjel z parku, projel les, přešel most, vyjel na kopec, sjel dolů z kopce, objel policii a nakonec dojel domů.

To byla dobrá vzpomínka s mým otcem.

* * *

Lee Dong Min „D“ (KOREA)

Moje dovolená

Minulý měsíc jsem měl moc krásnou dovolenou. Já a moje manželka jsme jeli do Švýcarska, protože moje manželka tam opravdu chtěla jet.

To bylo 800 kilometrů daleko. Tak jsme jeli autem, ale měli jsme jeden problém. Ve Švýcarsku jsou hodně hory, cesta nebyla moc dobrá pro jízdu. Ale ubytování bylo fantastické. Můj hotel byl v Lucernu. Byl moc blízko jezera. A můj pokoj měl balkon. A tak jsem se mohl každý den dívat na krásné jezero. Ve Švýcarsku nejlepší byla krásná hora. Ta se jmenuje Jungfrau. To je 4158 metrů.

Tak moje dovolená byla perfektní, ale měla velký problém. Ve Švýcarsku restaurace byly moc drahé, nemohli jsme jít do dobré restaurace. Takže můj balkon byl moje restaurace!

* * *

TŘÍDA 2.1.3

TŘÍDNÍ UČITELKA: MGR. MARCELA KRUNCLOVÁ

* * *

Natalia Starenko (RUSKO)

Řípa

Řípa je nejjednodušší zelenina, kterou můžete udělat. Je v Rusku přísloví „jednodušší než pařená řípa,“ („pařená“ znamená, že není ani vařená v páře, ani dušená). Před brambory řípa byla v Rusku nejdůležitějším a nejdostupnějším produktem a jedli ji po celý rok. Ale potom brambory nahradily řípu na ruských stolech. To je škoda, protože je řípa také velmi chutná a připravovat ji je velmi jednoduché. V minulosti po pečení chleba dávali do kamen hliněný hrnec s řípou a už nepřidávali dřevo.

Tady je recept:

1. Vyberte si krásné hladké řípy. Umyjte je.
2. Oloupejte a nakrájejte je na kousky nebo plátky.
3. Zapněte troubu na 180 stupňů.
4. Dejte řípu do hliněného hrnce, přidejte 3–4 lžíce vody i trochu soli. Jestli nemáte hliněný hrnec, dejte řípu do nádoby na pečení.
5. Dejte hrnec do trouby na hodinu.
6. Do připravené řípy přidejte máslo. Můžete přidat česnek, cibuli, bylinky, hořčici, zakysanou smetanu. Nebo můžete přidat med.

Dobrou chuť!

* * *

TŘÍDA 2.1.4 L

TŘÍDNÍ UČITELKA: Mgr. JANA NOVÁKOVÁ

* * *

Nataliia Suran (UKRAJINA)

Moje nejlepší kamarádka

Moje nejlepší kamarádka se jmenuje Juditka. Poprvé jsme se setkaly v roce 2000, když jsme chodily spolu do školy. To trvalo 9 let, ale nebyly jsme tak dobré kamarádky. Pak jsme se neviděly skoro 8 let.

Když jsem se vrátila domů po studiu, začaly jsme spolu kamarádit. V létě jsme jezdily každý večer na kole, o víkendu jsme spolu chodily na výlety. Byly jsme spolu taky na dovolené, to bylo fantastické. Nikdy jsme se nehádaly.

Juditka je krásná a hodná kamarádka. Má štíhlou postavu, dlouhé tmavé vlasy a hezké hnědé oči. Je vysoká. Vždycky vypadá elegantně. Líbí se mi, že je veselá, spolehlivá, zodpovědná, pracovitá, dochvilná a šikovná.

Když jsme spolu, vždycky je nám veselo, nikdy nejsme smutné. Rozumíme si beze slov. Jsem ráda, že mám takovou kamarádku.

* * *

Alexandra Ivarovscaia (RUMUNSKO)

Můj nejlepší učitel

Poznala jsem svého nejlepšího učitele, když jsem studovala na střední škole. Bylo mi asi 11–12 let. Byl to učitel matematiky. Byl moc hodný, zodpovědný a spolehlivý. Učil nejenom matematiku, ale i život. Někdy byl taky přísný, ale nikdy mi to nevadilo. Líbilo se mi, že mi uměl vždycky poradit, co mám dělat, když jsem ho potřebovala.

Myslím si, že každý dobrý učitel by měl učit nejenom svůj obor, ale i jiné věci. Podle mého názoru je učitel jako „třetí rodič“, hodně ovlivňuje život každého svého studenta. A proto by měl být spolehlivý a inteligentní. Někdy bývá, že rodiče dítěte jsou vždycky v práci a učitel je jediný člověk, který se stará o to dítě. Občas vidí a slyší víc než rodiče, a proto by měl každý učitel dávat pozor na svého studenta.

Vím, že to není lehká práce, a tak si myslím, že učitel je docela těžké povolání.

* * *

TŘÍDA 2.1.5

TŘÍDNÍ UČITELKA: MGR. ALENA FÜRSTOVÁ

* * *

Lara Hereu Macho (ŠPANĚLSKO)

Když mám volno

Když mám volno ráda fantazíruju. Naposledy jsem fantazírovala, viděla jsem krásnou krajinu v mojí hlavě a měla zajímavé barvy. Měla jsem ráda tyto barvy, že jsem fantazírovala, byly fialová, červená, žlutá a černá.

V mojí imaginární krajině byli náhlé hory a hodně ptáků, kteří letěli daleko na světlemodré obloze – stejně jako všichni ptáci by měli dělat. Tam taky byl plovoucí osamělý dům uprostřed na krajině. Ten dům vypadal jako teplý úkryt. Vzadu černý stín. Co bylo vpředu v mojí imaginární krajině, byly všechny fialové, červené a žluté hory, jako velký výbuch energie.

V plovoucím osamělém domě byl dikobraz, ale ten nebyl obyčejný dikobraz, protože ten měl jedovaté květiny namísto hrotů. Když ses díval na tohoto dikobraza, mohl jsi myslet, že měl špatnou náladu, ale to byla jenom vážnost, protože to byl intelektuál dikobraz. Myslet hodně může vyvolat špatnou náladu, proto se rozhodl nezůstat v plovoucím osamělém domě a šel na náhlé barevné hory. Na cestu dikobraz pojede daleko, překročí vrcholy nejvyšší východní hory, proto letět s ptáky bude potřebné. Dorazí do neznámého města. Nevím, jak začít popis o městu, ale zkusím to.

Když přijedeš do hlavního města, nemůžeš věřit, co vidíš, protože to nevypadá jako hlavní město. Tam není mrakodrap, proto můžeš vidět mraky na obloze. Tam ulice jsou úzké a klikaté, všechny se míchají na rozcestí, jako když hraješ křížovku. Můžeš se ztratit snadno, ale nemáš strach, protože její architektura není těžká ani agresivní, ona je podivně útulná. Z ulice domy vypadají jako malé staré dřevěné hrady. Můžeš vidět tisíce dřevěných schodů, chaoticky jdou nahoru a dolů z dveří a balkonů jako v

pohádce. Pod těmito zvláštními domy jsou malé potraviny, kde prodávají divnou ovocnou klobásu, pikantní jedlý papír, který vojáci vynalézali, když byli daleko od rodiny, a více zvláštních věcí.

Lidé tam jsou jako jejich město. Na hlavním náměstí se můžeš setkat s opicí muzikantem nebo elegantními pávy. Soucitnými mnichy s posvátným vínem, kteří diskutují o božství a lidskosti, ženami, které prodávají květiny za koruny. A kolemjdoucí zpívají staré krásné písně.

* * *

TŘÍDA 2.1.6

TŘÍDNÍ UČITELKA: MGR. LENKA ZÁBOJOVÁ

* * *

Minji Lee „Marcela“ (KOREA)

Výlet pro kamaráda

Pojedeš do Prahy v České republice. Protože je to moc krásné město. A taky jsem v Praze a studuju češtinu, a proto můžu cestovat s tebou. Myslím, že od 11. 4. do 14. 4. bude dobré počasí. Poletíš letadlem a trvá to asi 11 hodin z Koreje. Doporučuju ti hotel, který je blízko nádraží Anděl. Jmenuje se Angelo by Vienna House. Uvidíš nejdřív Pražský hrad a Karlův most. Noční pohled je velmi krásný. Potom uvidíš Orloj na Staroměstském náměstí. Je slavný pro turisty. A pojedeš na tržiště Havel a Václavské náměstí. Tam můžeš nakupovat. Můžeš jet taky do muzea, když máš čas. Budeš jíst české jídlo a pít pivo. Myslím, že ti bude chutnat svíčková, koleno a guláš. Musíš mít pas, kufr, letenku, nabíječku, cestovní pojištění a peníze. Ale nepotřebuješ vízum, protože budeš cestovat jenom 4 dny. Sejdeme se v České republice.

* * *

Byeong Joo Rho „Bernard“ (KOREA)

Nejlepší kamarád

Můj nejlepší kamarád je Leo. Poprvé jsem se s ním setkal v Koreji na univerzitě. On je vysoký, ale je menší než já. Má svébytné a černé oči. Vypadá štíhle, ale na břichu má špeky. Někdy vypadá unaveně, protože asi dvakrát až čtyřikrát za týden pracuje.

Má rád hudbu, taky rád zpívá a poslouchá hudbu. Hlavně se zajímá o hip hop, někdy píše hudbu. Já taky rád zpívám, často jsme byli na karaoke. Taky má rád fotbal.

Když se hraje zápas, pijeme spolu pivo a díváme se na fotbalový zápas. Má rád hry na počítači.

Leo a já máme podobné koníčky, proto můžeme dělat hodně věcí. Proto jsem veselý!

* * *

Seonghyun Kim „Leo“ (KOREA)

Dopis mamince

Ahoj maminko,

jak se máš? Já se mám dobře. Každý den studuju s kamarády a jím dobré jídlo.

Dneska chci mluvit o mém nejlepším kamarádovi. Jmenuje se Bernard a seznámili jsme se na univerzitě v Korejské republice. Bylo mi 20 let, když jsme se poprvé seznámili. Učili jsme se ve stejné třídě, a proto jsme se seznámili. Rozumíme si spolu, protože vždycky máme podobné nápady. Tak se nemusíme hádat o ničem. Rádi hrajeme počítačové hry nebo Bernard hraje na kytaru a já zpívám.

Doufám že, všechno v Korejské republice je fajn.

Měj se hezky.

Leo kim

* * *

Thi Canh Nguyen (VIETNAM)

Nejlepší kamarádka

Moje nejlepší kamarádka se jmenuje Tot. Je hezká, vysoká, ale není mladá. Má štíhlou postavu, má tmavé kudrnaté a dlouhé vlasy. Má velké a modré oči a má brýle. Často nosí šaty. Ráda vaří a peče, každý den vaří dvě teplá jídla. O víkendu obvykle

vaříme spolu tradiční vietnamské nebo české jídlo, protože její dcera studuje spolu s mým synem ve škole. Ona je hodná a veselá, nikdy není smutná, je pracovitá, štedrá, starostlivá, šikovná, a hlavně je statečná, protože je rozvedená a žije spolu se dvěma dcerami. Opravdu ji obdivuju.

Dopis mamince

Ahoj maminko,

jak se máš? Já se mám dobře. Mám novou kamarádku, je z Koreje. Minulý měsíc jsem se s ní seznámila ve škole. Zapomněla jsem peněženku doma a měla jsem velký hlad. Ona to viděla a koupila mi bagetu. Učily jsme se spolu na kurzu češtiny na Albertově a mluvily jsme česky trochu. Já ji mám moc ráda, protože si spolu rozumíme a často jí pomáhám opravit chyby v gramatice. O přestávce jsme chodily spolu do kuchyně pro studenty. Povídali jsme si o češtině a o rodině.

Musím končit. Pozdravuj tatínka. V červenci poletím do Vietnamu asi na jeden měsíc.

Uvidíme se!

Měj se krásně!

Canh

* * *

Lu Li (ČÍNA)

Hans

Hans přišel na návštěvu s dárkem, byla to moje oblíbená německá čokoláda. Řekla jsem si, že Hans je prostě fantastický. Pili jsme spolu červené víno a drbali jsme ostatní lidi. Bylo nám spolu dobře. Zamilovala jsem se do něho. Požádal mě o ruku. Řekla jsem si, že čokoláda a víno jsou moc dobré a řekla jsem „ano“.

Včera byla svatba. Teď drbeme příbuzné, jíme čokoládu a pijeme červené víno.

* * *

Chaerin Paek „Keity“ (KOREA)

Plán na prázdniny

Ahoj,

v červnu budou začínat prázdniny, tak nemusíme zůstat doma. Můžeš přijet 3. června.

Můžeme jet na koupaliště nebo jít do kina. A o víkendu můžeme jet někam na výlet.

Až přijedeš do mého domu, zavolej mi.

Měj se krásně,

Keity

* * *

TŘÍDA 2.1.7 PZ

TŘÍDNÍ UČITELKA: Mgr. JANA RODROVÁ

* * *

Tamara Kornileva (RUSKO)

Ideální byt

Někdy na facebooku vidím inzeráty na byty na Vinohradech. Velmi se mi líbí tato městská část. Domy, které mají dlouholetou historii po rekonstrukci vypadají výborně! Vždycky jsem chtěla mít podkrovní mezonetový byt s velkou terasou. Realitní kanceláře mají takové krásné byty na fotkách, které si není možné vybrat.

Chceme s manželem mít dítě, proto potřebujeme byt aspoň 3+kk. Také bych chtěla mít velkou koupelnu, samostatný záchod a velkou šatnu. Píšu a myslím: možná to už je trochu moc? Ale vždycky jsem bydlela ve velmi malých bytech, jsou levnější k pronájmu a nikdy jsem neměla vlastní byt. Proto sním o prostorném, světlém bytě. Dokonce i když se dívám na ceny, zdá se mi, že stojí to za to. Možná se pletu, ale například v Rusku, když si koupíš nový byt, stejně musíš udělat opravy – utrácet peníze a čas.

Doufám, že si někdy koupíme náš ideální byt. Bez kompromisů!

* * *

Adela Seidlova (RUSKO)

Velikonoce

Ahoj Dášo!

Jak se máš? Víím, že v Rusku ještě nemáte Velikonoce, ale v České republice velikonoční svátky už skončily. Líbí se mi, jak tady oslavují tento svátek, to je velmi zajímavé. Lidé barví vejce – kraslice, jí sladké pečivo – mazanec a beránek. Kluci dělají pomlázky a v pondělí jdou k holkám a mrskají je, aby byly zdravé, pak dostávají za to kraslice. To se nazývá koleda. Děti taky koledují: chodí od domu k domu a říkají velikonoční básničku a za to dostanou bonbóny, kraslice nebo čokoládu.

Ještě jsme na velikonoční svátky byli v Paříži a tam taky oslavovali Velikonoce. Zdobili ulice jasnými stuhami a v oknech vystavili čokoládové zajíce, vejce a jiné sladkosti. Taky na velikonoční týden se na ulici konala divadelní představení na biblická témata, a v chrámech se prováděly slavnostní služby. Celkem jsme měli skvělé velikonoční svátky a taky jsme měli štěstí, že bylo krásné počasí: bylo teplo, jasno a slunečno.

Měj se hezky a napiš, jak vy plánujete slavit Velikonoce.

Adéla

* * *

TŘÍDA 2.2.2

TŘÍDNÍ UČITELKA: Mgr. DAGMAR ŠTĚPÁNKOVÁ

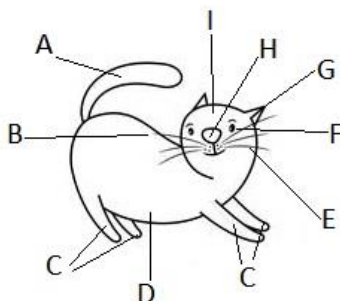
* * *

Alena Blokhina (RUSKO)

Kočka model domácí 01

Návod k použití:

- A. Ocas
- B. Záda
- C. Paka
- D. Bříško
- E. Vousy
- F. Oko
- G. Ucho
- H. Nos
- I. Čumák

1. Zkontrolujte, jestli je kočka zdravá a cítí se dobře. Zkontrolujte také, jestli nemá hlad.
2. Zkontrolujte, jestli je kočka klidná, má dobrou náladu a neplánuje vás napadnout.
3. Pozor! Kočka potřebuje pozornost! Nelze ji nechat samotnou víc než 6–8 hodin.

Režim:

- Krmení
- Hra
- Koupání
- Sen
- Mazlení

4. Abyste aktivovali režim „Krmení“, šustěte granulemi. Dejte granule do misky a držte se v bezpečné vzdálenosti.

5. Abyste aktivovali režim „Hra“, vezměte hračku a hodte ji daleko.
6. Abyste aktivovali režim „Koupání“, dejte kočku do koupelny a pustte vodu. Dejte kočku do vany a použijte šampon pro kočky. Pozor! Některá individua se můžou stát agresivními!
7. Abyste aktivovali režim „Sen“, zapněte notebook a pište nějaký seriózní dopis. Kočka bude brzy ležet na klávesnici.
8. Některé kočky mají dodatek „Mazlení“. Abyste ho mohli aktivovat, položte ruku na kočičí záda a trochu ji hladte. Pozor! Kontakt s vousy, očima, packami a ocasem je zakázán! Kontakt s bříškem je dovolen jenom povolením kočky. Pokud uslyšíte, že kočka začala příst, můžete pokračovat. V případě, že kočka nespokojeně mňouká, musíte hned přestat.
9. V případě, že jste našli nějaké poruchy, musíte okamžitě zavolat veterináři.

Můj dům – můj hrad

Pocházím s Ruska. Město, kde jsem se narodila, se nachází na Sibiři a jeho jméno může být přeloženo do češtiny jako „duha“. Na Sibiři je obvyklý mráz, v zimě teplota může padat k -60 stupňům. Když je zimní večer, sníh pod nohama chroupá a velké vločky krouží ve světě pouličních lamp, je to moc romantické a krásné. Žila jsem v zimní pohádce se svými rodiči a když jsem ukončila školu, musela jsem se přestěhovat do Petrohradu, abych tam mohla studovat na univerzitě.

V Petrohradu jsem bydlela na koleji a nebyla tam spokojená. Se svými sousedy jsem se nemohla spřátelit, a proto jsem chtěla mít svůj vlastní byt. Brzy jsem se přestěhovala se svým budoucím manželem do našeho bytu. Byla jsem moc ráda. Zrekonstruovali jsme ho a ten byt se stal naším hradem.

Můj byt je můj hrad, protože tam je klid a mír. Věřím, že maličkosti udělají člověka šťastným. Proto se vždycky snažím svůj dům udělat útulnější. Líbí se mi aromatické svíčky, girlandy a dekorativní polštáře. Pořídili jsme si kočku, která dělala ten byt

příjemný. Tak když jdeš domů po práci a jsi unavený, přijdeš a vidíš, že doma je krásně, obejměš kočku a cítíš se líp!

Ted' bydlíme v ČR a snažíme se udělat pronajatý byt také útulný. Kočka je také s námi!

Když jsem se přestěhovala do Petrohradu, který je nejzápadnější město v Rusku, začala jsem mnoho cestovat. Nyní také hodně cestujeme. Ted' jsem navštívila už dvacet dva států a skoro devadesát měst. Ale vždycky, když se vrátíme domů, jsem šťastná, protože můžu odpočívat ve svém bytě, můžu sama vařit a také samozřejmě můžu obejmout svou kočku!

A když můžu navštívit svoji rodinu v rodinném domě na Sibiři, tak to je úplně úžasné! Ve svém hradě jsem královna a tam jsem princezna, protože se tam mám jako dítě!

* * *

Nicoletta Vizianello (ITÁLIE)

Já a moje kamarádka

Já a moje nejlepší kamarádka jsme se seznámily před 20 lety a ještě pořád jsme kamarádky, i když ted' bydlíme daleko a jsme úplně jiné.

Už na první pohled jsme rozdílné. Já jsem hubená, bledá a mám světlé oči. Ona je typická italská žena, je plnoštíhlá a tmavší než já, má opálenou pleť a dlouhé tmavé hnědé vlasy. Jsme tak rozdílné, že by někdo mohl říct, že vypadáme jako Laurel a Hardy.

Také povahu máme každá jinou. Ona je flegmatik, sangvinik, je upovídaná, optimistická a samozřejmě více společenská a klidnější než já. Já jsem naopak vždycky nervózní, vidím všechno jako problém a dělám všechno rychleji, protože to chci vyřešit hned.

Ona přichází vždycky o 30 minut později a já o 30 minut dříve, proto na ni musím čekat jednu hodinu. Ve škole jsem se učila lépe matematiku a biologii, kamarádka literaturu a historii, a proto jsme vystudovaly já biologii a ona psychologii. Jsme moc rozdílné, ale máme rády jedna druhou a naše rozdíly jsou naše síla.

* * *

TŘÍDA 2.2.3 L

TŘÍDNÍ UČITELKA: Mgr. ANETA POKORNÁ

* * *

Marwan Al Akkad (SÝRIE)

Člověk je vládcem a pánem přírody

Nežijeme sami na planetě Země, žijou tady taky zvířata a rostliny, to ovšem už ví kdokoliv, komu je 5 let. Protože jsme nejchytřejší ze všech, spousta lidí si myslí, že máme právo, abychom káceli pralesy a zabili zvířata, i když jen pro zábavu. Nemůžu s tím souhlasit. Měli bychom vzít v úvahu, že jsme zodpovědní za ekologickou rovnováhu, je třeba, abychom ji respektovali. Naše chování má vliv na životní prostředí. Nějaké problémy, které trápí planetu Zemi, jako globální oteplování, jsou kvůli nám.

Měli bychom ochránit přírodu, každý člověk může to dělat. Jak to? Je to jednoduché, může třídit odpad a používat úsporné žárovky. Já si osobně nechám instalovat zateplení domu.

* * *

Sara Aziz (IRÁK)

Můj ideál – žít v souladu s přírodou

Především je velmi těžké vědět, jak žít v souladu s přírodou, a potřebuje to hodně úsilí. Podle mého názoru to je něco relativního. Myslím si, že aby existovala harmonie, měl by existovat vzájemně prospěšný vztah mezi přírodou a člověkem. Můžeme těžit z dobrých zdravých potravin, které nám příroda dává, a taky si myslím, že příroda má lék na naše těla a duše, protože se můžeme těšit na krásnou přírodu, jako jsou

oceány, louky, hory a řeky, které nám mohou dát klid v naší duši, a taky má všechny věci, které naše těla potřebují k přežití.

Na oplátku musíme každý den v našich životech přijímat chytrá dobrá rozhodnutí, abychom se postarali o naši krásnou přírodu. Každý člověk může udělat něco malého, aby pomohl naší přírodě, protože bez ní nebudeme existovat. Pomůže nám to hodně, abychom mohli my a naše děti žít zdravý a bezpečný život a nakonec s ní být v souladu.

* * *

TŘÍDA 2.3.1

TŘÍDNÍ UČITEL: Mgr. JAROSLAV MAŠÍN, Ph.D.

* * *

Yang Pan (ČÍNA)

V nouzi poznáš přítele

Říká se, že přátelství je bohatší v našem celém životě, proto se zdá mnoha lidem, že můžou považovat všechny přátele za cenný majetek. Možná je kolem vás mnoho přátel, ale kolik opravdových přátel existuje?

Podle mé zkušenosti, musíme čekat na to, až budeme v horší situaci. Jen přátelství, které je stále kolem nás, i když jsme v tísní, je totiž opravdové přátelství. Často si vzpomínám na zlaté časy se svou nejlepší kamarádkou v Praze. Ona studovala češtinu na Albertově minulý letní semestr. Pokaždé, když jsem potřebovala pomoc, bez problému mi pomáhala. Mohla jsem se jí kdykoliv svěřit s trabli a tajemstvími. Držela mi palce, ať hodně studuju češtinu. Jsem velmi vděčná za její důvěru a pochopení. Jednou jsem se řízнула do obou rukou, a došlo k tomu právě ke konci platnosti zdravotního pojištění. Byla jsem zoufalá, protože jsem neměla tehdy žádné tušení, co mám dělat. Ona našla nemocnici nejbližší mého bytu. Byla se mnou celý den od rána do večera, abych se necítila osaměle a bezmocně. Naštěstí to dobře dopadlo. Nedokážu si představit, jak bezmocná bych byla bez ní. Bohužel ona tady už není kvůli odmítnutí víza.

Když jsme veselí, přátelé nás znají, když máme potíže, poznáme přátele a můžeme vidět pravé srdce svých přátel, takže je to pravda, jak české přísloví říká, že v nouzi poznáš přítele. Ti, kteří se k přátelům upřímně chovají, umí říci slova s otevřeností a navíc nás v neštěstí ani na okamžik neopustí, jsou opravdoví přátelé. Naopak falešníci jsou ti, kteří žárlí na naše úspěchy, a dokonce se nám za zády posmívají po každém našem neúspěchu.

Nebojte se vzdálenosti mezi vámi a přáteli. Přestože ubíhá čas rychle a nemůže se předpovědět změna lidí, vzácné opravdové přátelství se nikdy nezmění. V půdě, kde byly smích a slzy, by mohly kvést květiny přátelství. Když se sejdeme s přáteli po několika letech, obejmou nás kolem ramenou okamžitě a políbí na obě tváře, protože navždy v našem srdci mají své místo a nikdy daleko od našeho srdce neodejdou.

* * *

Qi Zhao „Anežka“ (ČÍNA)

V nouzi poznáš přítele

Člověk není ostrovem sám pro sebe, proto také společenský život je jistě významná část života každého z nás. Takže v životě opravdu známe hodně lidí, ze kterých někoho považujeme za přítele. Ale řekněme si upřímně, poznáme přítele v nouzi.

Tak tyto a podobné věty jsme už někdy jistě slyšeli téměř všichni. Proč tohle říkáme? A také jak opravdoví přátelé reagují na naši nouzi? Zamysleme se nad těmito otázkami společně a třeba dojdeme k nějakému racionálnímu závěru.

Celý život se každý z nás potká s různými potížemi třeba vážnou nemocí, bídou, nehodou. To bezesporu. Přítel není ten, kdo tě polituje, přítel je ten, kdo ti pomůže. V nouzi opravdový přítel nás neopustí a nabídne nám pomoc i společně s námi řeší problémy. A jak se v takovém případě zachovají falešní přátelé? K zamyšlení stojí příběh lovců, kteří se během lovení v lese setkali s obrovským medvědem a jeden z nich nechal svého přítele v lese a utekl sám. Ten člověk, který utekl, odvedl svou povinnost jako přítel? Je opravdový přítel tak lhostejný? Myslím, že ne. Podle jednoho britského spisovatele George MacDonalda přítel je ten, kdo vám dá to, co potřebujeme. Naopak falešný přítel nám nerad pomůže i přidá škody, když jsme v nouzi.

Kdyby nám přítel nabídl pomoc v naší nouzi, s největší pravděpodobností bychom zjistili, že je to náš opravdový přítel.

* * *

Song Sijia (ČÍNA)

Životní prostředí a lidi

Životní prostředí je důležité pro nás. Životní prostředí může ovlivňovat lidi, lidi mají také vliv na životní prostředí.

V minulosti lidé chtěli zlepšit kvalitu života rychle, tak ignorovali ochranu životního prostředí a životní prostředí bylo horší a horší. V poslední době si lidé začali uvědomovat důležitost životního prostředí a věnovat pozornost životnímu prostředí. Proto životní prostředí je mnohem lepší než dříve. To ukazuje, že lidská činnost má efekt na životní prostředí.

Například mnoho zemí už zrušilo možnost nabízet zákazníkům igelitové tašky zdarma v obchodech. A také doporučuje lidem, aby tašku znovu používali. A lidé třídí odpadky každý den. Technologie solární energie také stále roste. Navíc si lidé cení víc přírodních zdrojů. Nyní globální oteplování se zpomalilo. V Číně smog je méně a méně častý. Můžeme žít pohodlněji. Náš život souvisí s životním prostředím, životní prostředí je také ovlivněno námi.

Dnes hodně zemí ještě stále vydává nové politiky na ochranu životního prostředí. Ochrana životního prostředí je dlouhodobý proces. Měli bychom mu věnovat větší síly. I když jsou naše síly malé, síly mnoha lidí jsou velmi mocné. To je nejen užitečné pro životní prostředí, ale i je dobré pro nás sebe.

* * *

TŘÍDA 2.4.1

TŘÍDNÍ UČITELKA: Mgr. JIŘINA ČIHÁKOVÁ

* * *

Michal Neganov (RUSKO)

Nesmrtelnost Milana Kundery

Titánský, filozofický, intelektuální, fantastický, napínavý a zamotaný román, ve kterém autor spojil různé poetické styly a žánry. To je mistrovské dílo o životě, smrti, nesmrtelnosti, stvořiteli, gestech, lásce, osudu, vášni, kráse, závisti, sexu, skandálech, lži, hudbě, politice atd.

Kvůli autorskému talentu čtenář jednoduše nemůže pochopit, kdo je hlavní postava románu, co se tam děje, co je skutečnost a co je fikce. Skoro pokaždé, když čtenář dočte nějakou kapitolu nebo, ba i díl, tak se ptá, co tím autor chtěl říct?

Ten román nějakým neuvěřitelným způsobem spojuje takové světoznámé osobnosti jako Goethe, jeho láska Bettina, Shakespeare, Schiller, Hemingway, Beethoven, Napoleon, Lenin, Stalin, Hitler, Mussolini, Mitterrand, Kennedy, Salvador Dalí, Solženicyn, Dostojevskij atd., dokonce i sám Milan Kundera v něm hraje svoji roli. Jeho hrdinové putují v jiných epochách, jak v devatenáctém, tak i ve dvacátém století. Autor je občas přesouvá do současnosti. Hrdinové románu se potkávají mezi sebou a diskutují na věčná aktuální témata. Jedním z nich je nesmrtelnost. Nesmrtelnost přichází k postavám románu různými občas i překvapujícími a neuvěřitelnými cestami. Veřejnost si na ně pamatuje ne kvůli jejich nesmrtelným důležitým dílům, avšak díky jejich osobnímu životu, dokonce i hloupostem, které nemají s nimi nic společného.

Výjimečnost románu spočívá v tom, že Kundera nedodržuje klasickou kontinuitu kapitol a příčinnou souvislost. Děj, který začíná v jedné kapitole, pokračuje v jiné kapitole. Jako například jeho hlavní hrdinka Agnes náhle umírá v půlce knížky, ale pak v následujících dílech románu nám o ní zase vypravuje, jakoby stále byla naživu.

Aby čtenář pochopil záměr knihy, měl by alespoň znát evropskou historii devatenáctého a dvacátého století a mít za sebou určitou životní zkušenost. Román není pro každého, vyžaduje od čtenáře mimořádnou trpělivost, soustředěnost a schopnost sloučit chaotické události do jednoho celku.

Kundera se nám jakoby směje a přímo v jednom dílu říká: „Jestliže můj čtenář přeskočí jednu větu mého románu, nebude mu rozumět...“ a je to pravda. Myslím si, že by měl čtenář pečlivě přečíst knihu víckrát, aby ji konečně pochopil. Doporučil bych tuto knihu dospělým lidem nad třicet.

* * *

Sergei Starenko (RUSKO)

Džentlmeni štěstí

Na lavičce vedle malého rodinného domku z bílé cihly seděl muž. Na sobě měl zmačkané šedé kalhoty, kostkovanou košili a bílou čapku z bavlny. Na nohou – špinavé gumové boty.

Bylo mu, na první pohled, kolem třiceti let. Možná víc... Měl neoholené opálené propadlé tváře a ruce se špinavými nehty. Kouřil...

Jmenoval se Želva. Nepracoval už víc než rok. Nebavilo ho to... Živil se případnými výdělky, jež občas byly v rozporu se zákonem. Přemýšlel...

„Ahoj, Želvo!“ zazněl od plotu pozdrav. Zvednul oči. Vedle branky stál jeho parták ze společných podniků. Jmenoval se Formela. Byl hubený jako louč a nahrblý. Měl tmavé mastné vlasy a vráskovitý obličej s velkým orlím nosem. Byl oblečen do sportovních tepláků a mikiny, obut do gumových pantoflů, přičemž na nohou měl taky ponožky. Věk měl kolem čtyřiceti a za tu dobu stihl už párkrát odpočinout v base za drobné krádeže a rvačky.

„Ahoj, Formelo,“ ozval se Želva, odplivnul na nedopalek a odhodil ho lusknutím prstů do hromádky smetí ležící ve dvoře.

„Máš zprávy od Pepře?“ pokračoval. Pak se zvednul a přišel ke brance. „Zapal si,“ podal Formelovi krabičku s cigaretami.

„Zlobí se,“ vydechl s kouřem Formela, poté co si zapálil a udělal šluk. „Říká, že můžeme za zabavení jeho autocisterny,“ pokračoval.

„Jak to že můžeme?“ rozčílil se Želva. „Sám přece řekl, že tamten úsek se úplně nehlídá!“ bouřil se dál...

„Trvá na tom, že to není jeho věc, a že jsme neměli jen tak utéct, a měli jsme odjet tím autem.“

„Jak bychom to stihli? Běželo přece čerpadlo a museli bychom zároveň odpojit tu hadici.“

„Já to chápu,“ zádumčivě mluvil Formela: „Ale chce zpátky svou cisternu, nebo nějakou náhradu.“

Musím teď čtenářům vysvětlit, o co v podstatě šlo. Kolem vesnice, v níž bydleli Želva a Formela, táhnul se naftovod, a někteří nesvědomití obyvatelé sousedních obcí občas zneužívali tuto skutečnost tak, že se připojovali k potrubí a pumpovali naftu do svých kanystrů, sudů a případně cisteren. Palivo pak prodávali dopravcům nebo farmářům za cenu nižší než na čerpacích stanicích. Každý z toho něco měl...

Vedení společnosti DopRop, jíž patřil ten naftovod, bylo určitě znepokojeno tímto unikáním, snažilo se vůči němu postavit co nejvíc; posilovalo hlídky, spolupracovalo s policií.

Takovým způsobem (při konání popsané akce) během pumpování nafty z potrubí do cisterny naši hrdinové byli zastihnuti hlídkou a museli rychle utéct, ponechavše autocisternu patřící Pepřovi na místě zločinu.

„Cisterna je zabavena, zpátky ji už nedostaneme, a Pepř určitě řekne policii, že je ukradená,“ mluvil Želva... „každopádně je to náš problém.“

„Mám nápad,“ ztlumil hlas Formela: „V garáži sousední zemědělské společnosti se objevil nový traktor. Je moderní a drahý. Určitě by se hodil Pepřovi jako náhrada za cisternu. Má spoustu známých mezi farmáři a někomu ho prodá.“

„A co hlídka?“ s pochybností se otázal Želva.

„Mají tam dědečka – vrátného. Není ozbrojen a téměř pořád spí. A ty přece umíš řídit...“.

„Jo, odjedeme s ním k mé tchyni. Bydlí v sousední usedlosti,“ ožil Želva. „Bude tam stát, dokud Pepř nesežene kupujícího.“

„Tak do toho! V sobotu o půlnoci...“.

Rozešli se...

Příští sobotu v jednu hodinu v noci byli před plotem, za nímž stála rozmanitá zemědělská technika. Panovalo ticho.

„Hele! Tamhle je!“ ukázal Formela.

„Jo! To je krása! Jděme. A potichu!“

Odsunuli odtrhnuté prkno plotu a vlezli dovnitř. Pomalu dokráčeli, skoro se doplazili do žádaného stroje.

„Co teď? Až nastartujeme, určitě se vzbudí vrátný,“ zeptal se Želva.

„Neboj. Jdu tam a podívám se, jak na to. Až zablikám baterkou, nastartuj a jed' k vratům.“

Uplynulo nesnesitelně dlouhých deset minut, než od buňky vrátného zablikalo světélko baterky.

Želva nastartoval. Motor zařval. Řidič zařadil rychlost a šlápnul na plyn. Zastavil se u vrat. Od buňky vrátného k vratům běžel Formela... Otevřel je dokořán a zamával rukou: „Dělej!“

Želva vyjel ven, Formela skoro za jízdy naskočil a zapadnul do sedadla vedle řidiče.

„Co jsi mu udělal?“ vykřikl Želva.

„Je v pořádku. Spoutal jsem ho. Jed'!“

Jeli prázdnou silnicí. Zůstávalo jím jen pár kilometrů do nutné odbočky.

Najednou je předjelo policejní auto s zapnutými signálními světly. Partáci se ohlédli. Zezadu se blížilo druhé...

„Do prdele!“ zaklel Formela.

Želva šlápnul na brzdu a hlava mu klesla na volant...

* * *

Natalya Veselova (RUSKO)

Co jsi udělal?

Marek seděl naproti oknu a probíral možnosti, kde může sehnat peníze, zatímco jeho manželka Tereza vařila polévku a netušila, co se děje. Před týdnem Marek dostal padáka, ale manželce o tom neřekl a chodil do práce pravidelně. „Marečku, co je nového v práci?“ ptala se Tereza. „Nic, miláčku, nic,“ snažil se obyčejně odpovědět Marek. „Co šéf? Nechce ti zvýšit plat?“ pokračovala v otázkách. „Zatím ne.. Musím už běžet,“ rychle odpověděl, políbil manželku a odešel.

Za hodinu byl Marek v parku a všiml si, že odpočívající lidi jsou zesláblí, nechávají své batohy ležet na lavičkách. Konečně se Marek rozhodl, že to je ono. Sedl si vždy vedle nějakého batohu, nenápadně se přibližoval a vytahoval peněženky.

Tak začal Marek vydělávat peníze. Tereza určitě nic o tom nevěděla, ale díky rostoucímu platu byla šťastná, koupila si krásné šaty a boty a začala spořit na nové auto. Marek každé ráno odcházel po snídani do práce.

V tento čtvrtek jako obvykle přišel do svého oblíbeného parku a začal krást. Přiblížil se k ponechanému batůžku, vypadajícímu nadějně, zastrčil do něj ruku a našel tam velkou peněženku. Chtěl utéct, ale ve stejnou chvíli uslyšel zvuk blížících se kroků a štěkání. Otočil se tváří a porozuměl, že nemá žádnou šanci. Velký pes s vlastníkem byli vedle něho.

Jako malý kluk si sedl na zem a začal brečet: „Omlouvám se, ztratil jsem práci a nemám peníze, jsem nucen krást, stát nám nepomáhá, prosím, odpust'te.“ Majitel se chvíli na něho koukal a pak vytáhl mobil a zavolal policii.

Za měsíc byl Marek odsouzen za spáchaný trestný čin. Na soudě byla i manželka, která seděla se skloněnou hlavou a pohaslýma očima, nechtěla totiž věřit tomu, že její laskavý, hodný a čestný manžel se stal zločincem. Tereza byla tou správnou, milující a věrnou manželkou. Slzy jí tekly, ale rozhodla se, že bude na něho čekat do návratu z vězení. A čekala.

* * *